

**แนวทางและเกณฑ์ในการพิจารณาความแตกต่างอย่างชัดเจน
และสามารถมองเห็นหรือแยกแยะได้โดยง่ายของฉลากอาหารเสริมสำหรับทารก
จากฉลากอาหารสำหรับทารกและฉลากอาหารอื่น**

ตามที่มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ “ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวแทน ต้องดำเนินการให้ฉลากอาหารเสริมสำหรับทารกแตกต่างจากฉลากอาหารสำหรับทารก ฉลากอาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือฉลากอาหารอื่นอย่างชัดเจนและสามารถมองเห็นหรือแยกแยะได้โดยง่าย” ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ กล่าวคือ “ระวางโทษปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง” โดยมาตรา ๕๑ ได้กำหนดบทเฉพาะกาลให้ฉลากอาหารสำหรับทารก หรือฉลากอาหารสำหรับเด็กเล็กที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๖ ยังคงใช้ได้ต่อไปแต่ต้องไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ นั้น

จากการประชุมคณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ.๒๕๖๐ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ ที่ประชุมมีมติกำหนดแนวทางและเกณฑ์ในการพิจารณาความแตกต่างอย่างชัดเจนและสามารถมองเห็นหรือแยกแยะได้โดยง่ายของฉลากอาหารเสริมสำหรับทารกจากฉลากอาหารสำหรับทารกและฉลากอาหารอื่น เพื่อให้การตีความมาตรา ๒๖ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยที่ประชุมมอบหมายให้กรมอนามัยในฐานะเลขานุการตามอำนาจหน้าที่มาตรา ๑๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐ ดำเนินการประกาศใช้แนวทางและเกณฑ์การพิจารณาฯ ให้เป็นมาตรฐานในทางปฏิบัติแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ การกำหนดให้ฉลากอาหารเสริมสำหรับทารก ที่แตกต่างอย่างชัดเจนและสามารถมองเห็นหรือแยกแยะได้โดยง่าย จากฉลากอาหารสำหรับทารกและฉลากอาหารอื่นจะต้องมีความแตกต่างครบถ้วนใน ๒ องค์ประกอบหลัก ได้แก่

องค์ประกอบที่ ๑ ภาพรวมของฉลาก คือ ภาพรวมทั้งหมดของฉลาก ได้แก่ สีพื้นของฉลาก โครงสร้างลวดลายแบบรูป (Pattern design) รวมทั้งรูปแบบและสีของลวดลายหรือแถบสีที่แทรกในแบบรูปที่แสดงอยู่บนฉลากด้านหน้าหรือส่วนสำคัญของฉลาก ซึ่งผู้บริโภคสามารถมองเห็นบนบรรจุภัณฑ์

เกณฑ์การพิจารณาความแตกต่าง

๑. สีพื้นของฉลาก ต้องต่างโทนกัน โดยเลือกจากโทนสีที่มีทั้งหมดจำนวน ๖ โทนสี
โทนสีที่ ๑ สีแดง โทนสีที่ ๒ สีส้ม โทนสีที่ ๓ สีเหลือง
โทนสีที่ ๔ สีเขียว โทนสีที่ ๕ สีน้ำเงิน โทนสีที่ ๖ สีม่วง
๒. โครงสร้างลวดลายแบบรูป (Pattern design) ต้องมีการจัดวางสีพื้น ลวดลายหรือแถบสีประกอบและข้อความต่างๆ ให้ต่างกันอย่างน้อย ๓ ใน ๔ ส่วน หรือมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของพื้นที่ภาพรวมฉลาก
๓. รูปลักษณะและสีของลวดลายหรือแถบสีประกอบการออกแบบของฉลาก ต้องมีสีต่างโทน และมีรูปลักษณะที่ต่างกันชัดเจน ไม่ใช่เพียงแค่กลับซ้าย-ขวา หรือบน-ล่าง เท่านั้น

องค์ประกอบที่ ๒ ลักษณะการแสดงข้อความ คือ ลักษณะการแสดงข้อความ (ตัวอักษร รูป รอยประดิษฐ์ ภาพ เครื่องหมาย หรือการสื่อบนฉลากที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้) ซึ่งรวมถึงชื่อผลิตภัณฑ์ เครื่องหมายการค้า ชื่อการค้าเฉพาะแต่ละสูตร และชื่อสารอาหารที่เพิ่มเติมเป็นสูตรเฉพาะของผลิตภัณฑ์

เกณฑ์การพิจารณาความแตกต่าง

การแสดงข้อความ ชื่อและรูปแบบสัญลักษณ์ของชื่อผลิตภัณฑ์ เครื่องหมายการค้า ชื่อการค้าเฉพาะแต่ละสูตร และชื่อสารอาหารที่เพิ่มเติมเป็นสูตรเฉพาะ ต้องมีการจัดวางตำแหน่ง ใช้รูปทรงและโทนสีบนฉลากที่ต่างกัน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นางพรรณพิมล วิบุลากร)

อธิบดีกรมอนามัย